

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 92.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e22081/facsimile.pdf> (tilgået 29. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

(Ordet) har, som jeg forstod ham, ment, at der manglede Beskæffelse om Forsørgelses indberende Behandling, der Comiteen ikke paa dette Sted finder det nødvendigt herom at behandle noget, da der i en foresaaret Paragraph er foresat, at Forsamlingen har at tage Beskæffelse over enhver Sags Behandling, enten i en særskilt Comitee eller igjennem Afdelingerne. Ved Forsørgelses sager paa dette Sted til Regeringens Forsøg; derom der fra noget af Forsamlingens Medlemmer maatte blive fremstillet Forsøg, følger det af Bestemmelsen i § 16, om Andragender fra Medlemmets Side, at Forsamlingen har at behandle, hvorledes disse skulde behandles. De Beskæffelse, som indholdes i § 13 om den Tid, inden hvilken Indberende maatte være stillede, det vil sige afleverede til Præsidenten eller Comiteen, ere afsluttede efter den almindelige Decretion af Comiteen, og jeg kan ikke, ved hvad der nu er foretaget derom, sige mig foranlediget til det at foretaae nogen Forandring. Det er vigtigt, at der hovedsageligt fortrækker om den Tid, inden hvilken Indberende skulde være indkomne, og naar hændt til Næstkommande af de Forsøg, hvorefter Forsøgningen vil komme til at behøves, vil en Tid af 48 Timer efter den første Behandlings Stilling neppe kunne ansees for lang. Naar det er tilfældigt, at det, hvis Formanden har Takt, om et Amendement er tilstrækkelig begyndt i Sagens forløbende Behandling, eller 15 Medlemmer foreslænge det, skal afgjeres af Forsamlingen, om Amendementet kan tilføjes, da er hovedet ikke ment, at Præsidenten ikke skulde have Ret til at afvise, hvorfor han mener, at Forslaget finder sin Begrundelse i den foresaarede Behandling, og heller ikke, at Præsidenten ikke skulde kunne foreslå den begrændede Tid, han i sin Hensende har; men derimod anseer man det ikke for ønskeligt, om det om disse rent formelle Spørgsmaal skulde kunne opstaa vidtloftige Diskussioner i Forsamlingen. At der, naar der tales om Afstemning ved hver enkelt Paragraph, ogsaa siges til, at de Amendement, som ere stillede til denne, samstundes maatte komme til Afstemning, er en Beskæffelse, og det har Comiteen derfor anset uopnødent at bemærke; om derimod Amendementet skal have nogen Fortrinnet for Paragraphen selv, hører til Afstemningsmaterien og maa afgjeres af Præsidenten i egnede forekomende Tilfælde.

Med Hensyn til § 15 vil jeg bemærke, at det vistnok vil være hensigtsmæssigt, at de omrederende Forsøg bestyres rypke og ombredte til Forsamlingens Medlemmer, for jaaltes at komme til disse Kundskab serinden Oplysningen. Forøvrigt forstod jeg jo, at Omrederingen er overensstemmende med de foresaarede Afstemninger, og altsaa har Gæster i Forsamlingen det i sin Magt selv at overreie, om der ved de disse Afstemninger er fremkommet Indberende Meddelelser i Forsørgelses, som ved det senere Behandling Indberende Retter. Med Hensyn til hvad der ved dette Punkt er yttret af Rigsdagsmanden for Høbenhavn 3de District (Ordet), at det ikke blot skulde være Meddelelser, men ogsaa Indberendelser, som paa denne Maade kunne søges afsluttede, vil jeg dog bemærke, at man maa være meget varselom i denne Hensende; det kunde let føre til, at der stede Indberende Forandringer ved den Tid Behandling, som ikke her finde Sted, og som vilde forrykke den sidste Afstemning. Naar der fra 52 Medlemmer fra J af de tilstedeværende Medlemmer, for at Indberende Forandringer skulde kunne vedtages, har man formentlig deri tilstrækkelig Garanti for, at Forsamlingen ikke skal blive overrumplet i denne Hensende. Det er vel bemærket, at J af det Antal, der er tilstrækkelig til at udgjøre en loelig Forsamling ifølge § 25, kan være ifra 52 Medlemmer, men det er dog ikke ønskeligt, at Forsamlingens Medlemmer ved den her omhandlede Oplysning, hvorefter Forsørgelses vil finde sin endelige Afgjærelse, ikke skulde være indrykkede stillede, før naar Hensyn søges til de Sagens Nødvendighed, som af denne Forsamling vil afgjeres. Med Hensyn til hvad der om den tredje Rigsdagsmand for Høbenhavn 3de District (Ordet), at det endelige Afgjærelse af Forsørgelses Indberende af Høbenhavn 4de District (Ordet), maa jeg overlade til denne selv, hvorefter han i denne Indberending vil ytre sig.

Riisger: Den tredje Ordfører vil blot tillade mig den Bemærkning, at ikke alle Indberende Medlemmer kunne være enige i den Indberending, som i et enkelt Punkt blev gjort; Rigsdagsmanden for Høbenhavn 3de District har adskilligt den Bemærkning, at det nemlig ved „Forsørgelses“ Indberending skal være sigtet til Regeringens Forsøg. Jeg antager og, at den tredje Ordfører vistnok vil være enig i, at det herover vel nærmest er sigtet til de egentlige Forsøg fra Regeringen, men at man dog har hørt det Spørgsmaal udbragt, om hvorvidt Forsamlingen ogsaa vilde komme til at tage private Forsøg under Behandling, saa at, dersom Forsørgelses Indberende sig jaaltes, at denne Forsamling som til at udvæie et vistnok Lovindberende, Indberende private Forsøg vilde komme til at afgjøre Lovindberende, Indberende former, den bekendte, 3 Gange gjentagne, Behandling. Indberendingen de samme Grunde, der anbefale den gjentagne Afgjærelse af Regeringens Forsøg, tale ogsaa for, at private Forsøg, dersom de komme frem, skulde behandles i den samme Form. Det Spørgsmaal derom, om Indberende Forsøg ogsaa vistnok skulde komme frem i denne Forsamling, naar naturligtvis, naar det foretænktes Indberendingen Beskæffelse, fremdeles aabent.

Hjælpemidler: Jeg har ikke ubetvivlet om, hvorvidt private Forsøg kunne fremkomme; men jeg har utvivlsomt, at dersom der kommer private Forsøg, vil man i § 16 have Regler for deres Afgjærelse. Men at disse private Forsøg maatte underlægges den samme Behandling som de offentlige, er formentlig nødvendigt.

Ordet: Jeg vil ikke indlade mig paa at indbegynde det, der af flere tredje Medlemmer er anbragt med mine første fremførte specielle Bemærkninger, for ikke at spilde den tredje Forsamlingens Tid; men jeg vil dog bemærke, navnlig til Indberendes tredje Ordfører, ved den endelige Redaction at tage Hensyn til disse mine Bemærkninger, som man maatte finde passende.

Ordet for Larsen: Efter den Maade, hvorpaa den tredje Ordfører har foretaget Behandlingen af § 13, at det ved Ordet „uden Behandling“ ikke har været Hensigten at afvise en Revideren af Formanden eller af det Røstet, der har tilføjet Forslaget, vil jeg ikke gjøre nogen videre Erindring ved dette Sted i Udsættelse, men jeg vil dog tillade mig at bemærke, at det kunde være rigtigere, at dette utvivlsomt var bleven behandlet i Paragraphen, som meget mere, som en anden Paragraph, § 27, i et almindeligt lignende Tilfælde utvivlsomt har været Indberende, og en Sammenligning mellem disse Paragrapher derfor kunde være sigtet til, at det ved Ordet i § 13 „uden Behandling“ var sigtet til Udskuffelse af af Revidering. Jeg ønsker forøvrigt ikke at opstaa Erindringen, som Erindringer i det Omfælde ved disse Paragrapher, Erindringer, som ogsaa tildeels allerede er fremførte, og som jeg maa tilføje, at jeg for en stor Del finder grundede. Jeg vil derfor tillade mig den almindelige Bemærkning, at det forekommer mig, at nogen Takt vilde være ubegavet, naar Comiteen, istedetfor at give Regularitet den almindelige Form og den store Udstrækning, som det nu har faaet, jaaltes at det sigter til en Behandling af alle Forsøg og private Andragender, havde nærmest indskrænket sig til at give Regler for det, der dog er denne Forsamlingens egentlige Opgave, nemlig at behandle Grundlovsudkastet. Det forekommer mig, at der kunde være givet, saavidt muligt, faste, bestemte, og ikke elassiske Regler for denne Behandling. Derfor kunde der da vistnok være sigtet passende Tilfælde om Behandlingen af de enkelte Forsøg og private Andragender, som Forsamlingen muligens kan komme til at behøves sig med, uden dog at disse Regler behøvede at have en saa stor Udstrækning, som nu er givet dem.

Der er dog et Punkt i dette Skift, som jeg ikke kan undlade en Bemærkning ved, nemlig ved Behandlingen af § 15, hvor det behøvede: „istid“ bliver da uden nogenformig Behandling det endelige Forsøg i sin Hensende for under Afstemning til Afgjærelse eller Forsøg.